

[Stats- og udenrigsministeren.]

målet om, hvilke muligheder England og de lande, der vil forhandle sammen med England, har for at blive optaget i fællesmarkedet. Det er et spørgsmål, ingen kan besvare, og jeg skal heller ikke prøve på at besvare det. Men når jeg alligevel tager det op, er det, fordi jeg synes, det er forkert, hvis dette spørgsmål udelukkende rejses med en overvældende negativ holdning. Det kan kun være en subjektiv vurdering, man kan have; men jeg mener, der er muligheder for, at disse forhandlinger vil lykkes. Jeg er ikke i stand til at sige, hvor hurtigt de vil lykkes, hvad datoen bliver for det brede europæiske samarbejde, og jeg er ej heller i stand til at sige, med hvor mange procent man kan betegne denne chance; men jeg mener, den er der; der er muligheder, og det er disse muligheder, der gør det nødvendigt, at vi handler på den måde, vi gør.

Spørgsmålet om hjælpen til u-landene er allerede besvaret af handelsministeren. Jeg synes, at hr. Niels Westerby sagde det rigtigt, at vi må betragte et bredt europæisk markedssamarbejde som et godt fundament for at yde et positivt bidrag til løsning af u-landsproblemet

Jeg er venstres ordfører, hr. Per Federspiel, taknemlig, fordi han sagde i sin meget interessante og saglige fremstilling, at der ingen uoverensstemmelser er mellem regeringen og venstre om rytmen i markedsforhandlingerne. Jeg synes, det er vigtigt, at denne uoverensstemmelse, der jo til tider har været ganske væsentlig, er blevet fjernet.

Den af de politiske partiers ordførere, der gik mest imod og i hvert fald frarådede en ansøgning på nuværende tidspunkt, var hr. Aksel Larsen. Jeg synes imidlertid, det er rigtigt at erindre sig, at der i hr. Aksel Larsens indlæg var sætninger, der ganske vist i den konkrete situation ikke tilrådede regeringen at indgive ansøgning, men som dog indeholdt en positiv tankegang. Hr. Aksel Larsen sagde:

„Som man har forstået, er min begejstring ved tanken om dansk medlemskab af fællesmarkedet meget begrænset. Det betyder ikke, at jeg afviser dansk tilslutning til et bredere markedsarrangement end de bestående.“

Derefter kommer så hr. Aksel Larsens meget klare og kontante udtalelser om en

nordisk fællesgang som en absolut betingelse. Men jeg synes dog, at hr. Aksel Larsens udtalelser rummer en forståelse for værdien af, at man undgår en fortsat og skærpet markedsopdeling i Europa, og at man når til et bredere markedssamarbejde. Der er ikke her i principperne væsentlige forskelle på hr. Aksel Larsens synspunkter og de øvrige partiers; men jeg forstår meget vel, at der med henblik på den beslutning, vi står over for i dette øjeblik, er en forskel.

Hr. Gert Petersen var inde på ikke-spredningsaftalen. Jeg har for nylig i et længere indlæg fra denne talerstol gjort rede for forhandlingerne omkring ikke-spredningsaftalen og vil begrænse mig til at sige i anledning af hr. Gert Petersens indlæg, at Danmarks stilling til atomvåben er jo uændret efter den beslutning, vi her i det høje ting formentlig skal træffe i dag; der sker ingen ændring.

Jeg vil gerne sige til hr. Poul Andreasen, at der under forhandlingerne vil blive holdt den nærmeste kontakt med de færøske myndigheder, og at der vil blive taget de videst mulige hensyn til færøske synspunkter. Spørgsmålet om færingeres stilling vil under disse forhandlinger blive forelagt det færøske landsstyre og lagtinget, inden der træffes beslutninger.

Jeg vil slutte med at sige, at den beslutning, vi træffer i dag om at søge forhandling om medlemskab, er vidtgående, men den bryder ikke nogen kontinuitet i dansk markedspolitik. Den er en naturlig videreførelse af den politik, vi hele tiden har ført. Vi har haft en klar linje fra beslutning til beslutning om at deltage i Europarådet, om i sin tid at deltage i OEEC, i den liberalisering, der på europæisk grundlag blev besluttet her, i det arbejde, der er videreført i OECD, i forsøget på at danne det store frihandelsområde — forhandlinger, vi fra dansk side lagde uhyre vægt på, men som desværre mislykkedes — og videre i dannelsen af de syv landes eller i virkeligheden de otte landes frihandelsområde, EFTA, der jo netop som et af sine udtrykkelige hovedformål så skabelsen af det brede vesteuropæiske markedsfællesskab, vi nu stiler imod.

Det må være målet for dansk politik at være med i udviklingen af det brede Europa, der nu er under dannelselse. Den britiske beslutning er en bekræftelse på og